

12.05.2013 – KATECHEZA 89: O czym mówi nam Modlitwa Pańska?

Modlitwa Pańska jest modlitwą, której Pan Jezus nauczył swoich uczniów, czyli każdego z nas, kiedy Apostołowie prosili, aby nauczył ich się modlić. Modlitwa ta od początku zajmuje ważne miejsce w liturgii. Nie jest to modlitwa jedynie do mechanicznego powtarzania, ale zawiera w sobie bardzo głęboką treść, którą każdy chrześcijanin powinien nieustannie zgłębiać. Przyjrzyjmy się prośbom zawartym w *Ojcze nasz* nieco bliżej.

Na początek warto przypomnieć fakt, obok którego nieraz przechodzimy obojętnie, że Jezus do Wszechmogącego, Niewidzialnego, pełnego Chwały Boga, Stwórcy Nieba i Ziemi każe nam zwracać się słowami *Ojcze*, wyrażającymi Jego wielką miłość i troskę o każdego z nas. *Modlitwa Pańska* zawiera siedem prośb, którymi zwracamy się do Najlepszego Boga. Słowami *święć się Imię Twoje*, wyrażamy pragnienie, abyśmy byli uświęceni przez Boga, tzn., żebyśmy stawali się do Niego coraz bardziej podobni, aby Bóg odnawiał w nas swój obraz i podobieństwo i aby one jaśniały przed światem.

W drugiej prośbie *przyjdź Królestwo Twoje* wyrażamy pragnienie Królowania Ojca w naszym życiu, aby on był najważniejszy, ale także, wyrażamy tęsknotę za ostatecznym przyjściem Chrystusa na końcu czasu. Trzecia prośba *bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi* wyraża pragnienie, aby każdy chrześcijanin przy podejmowaniu wyborów kierował się Bożą wolą, aby nasze pragnienia były skierowane ku Bogu. Wyrażamy w ten sposób ufność, że Boża wola ma nam pomóc w dobrym życiu tu na ziemi i osiągnięciu szczęścia wiecznego w niebie. *Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj* jest zarówno prośbą, aby Bóg wspomagał nas w naszych doczesnych potrzebach, abyśmy się o nie zbyt nie troskali i nie stracili sprzed oczu tego co najważniejsze, jak i wyrażeniem zaufania, że Bóg o nas nie zapomina i okazją do wdzięczności za dary, które każdy z nas otrzymał.

I odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy naszym winowajcom, to prośba wyrażająca nasze pragnienie i niezbędność Bożego Miłosierdzia jak i błaganie, aby Bóg swoją łaską pomógł nam być miłosiernymi i gotowymi do przebaczenia, abyśmy od Niego uczyli się kochać innych ludzi. Prośba szósta *i nie wódź nas na pokuszenie* to uznanie niewystarczalności naszych wysiłków w przemianie serca. Wyrażamy tutaj prawdę, że bez Bożej łaski, bez Bożego wsparcia nie możemy przeciwstawić się grzechowi, że aby oprzeć się pokusie potrzebujemy Bożej łaski. *Ale nas zbaw ode Złego* to ostanía prośba wyrażająca ufność, że nasz Ojciec jest dobrem najwyższym, że jest on większy od każdego zła, od cierpienia, od śmierci, od grzechu i że może on i chce swoim dzieciom dać udział w zwycięstwie na wszelkim złem.

Te refleksje na temat *Modlitwy Pańskiej*, to tylko namiastka tego, jak głęboka mądrość kryje się w tych kilku prostych słowach. Starajmy się tę wspańiałą modlitwę, której nauczył nas Jezus, coraz lepiej rozumieć, a będziemy odkrywali, co to znaczy, że Bóg jest naszym Ojcem a my Jego dziećmi.